

Szekeres Sándor Gábor REPÜL A, REPÜL A...

A kezek kalimpálnak a levegőben, miközben ismételtetjük, hogy repül a, repül a, repül a... Mondok valamit, hogy fecske vagy kecske, közben felmutatok az égre, vagy lefelé a földre. Próbálják párosítani a szavakat a jelzésekkel, és mutatnak fel vagy le. Néha becsapnám őket, de legtöbbször résen vannak, és sikerül eltalálniuk, merre kell mutatni. Nevetünk, élvezzük a játékot, és ők kiabálnak, hogy még egyszer, még egyszer, én pedig újrakezdem.

fele sem mese

Repül a, repül a, repül a... Azt mondom: szőnyeg. A másodperc töredéke alatt észrevehetetlenül elsápadok, kétségbeesek, nem tudom, mit tegyek. Ezzel a szóval nem lehet viccelni. Hiszen a szőnyeg repül az Aladdinban, a Hupikék törpikékben, a Ruppert mackó kalandjaiban, a Pimpában, meg ki tudja, hány mesében. A mese pedig véresen komoly. A mesének a fele sem mese, a másik fele meg pláne. Felesleges magyarázkodni, hogy ez másképpen van, mert nincs. Hiába érvelnék, hogy de hát az itthoni szőnyegek sem, azonnal jönne a válasz, hogy csak azért, mert akciósan vettük, meg amúgy is mindig mindent rápakolunk, persze, hogy nem repül.

Szóval a szőnyegnek repülni kell, és kész!

Igen, repüljön csak minél tovább! Repüljön akkor is, amikor húszévesen az egyetem padjait koptatják, meg amikor új család lesznek, és az új családból még újabb családok lesznek, repüljön keresztül az egész életen!

a szőnyeg repül

Úgy repüljön, hogy soha meg se kérdőjelezzék, képes-e erre a szőnyeg! Ne köpjenek, hogy ebben a világban ilyen nincs! Ne mondják, hogy ebben a világban, aki elhiszi, hogy a szőnyeg repül, úgymint a pórázra esik, lenyomják a könyöklők, meg a hazugok! Ne mondják, hogy a világ elkurvult! Ne tűnődjenek, hogy itthon vagy külföldön! Mert ha itthon, miért nem külföldön, és ha külföldön, miért nem itthon. Ne számoljanak, hogy egy kenyér vagy kettő!

Ne féljenek, hogy ma itt, de holnap hol!

Te, szőnyeg, repülj!

Ti meg mutassátok: repül a szőnyeg! A valóság úgyis látható, nem fog eltűnni, de a szőnyeg segít elviselni.

Felemelem az ujjam, felfelé mutatok, velem együtt mutatnak ők is, és nevetnek. Megnyugszom, velük nevetek. Még egyszer, még egyszer, kiáltják, és újra kezdjük. Repül a, repül a, repül a...